

Bedtagelsen af denne Lov ved 3die Behandling, som er den afgjørende her i Thinget, vilde, naar den skete paa en saadan Tid, at Forslaget ikke kunde blive til Lov, ikke have samme Betydning, som den sidste, den endelige Afstemning. Naar Forslaget skal gaae over til det andet Thing, og det altsaa staaer ganske uvisst, hvorledes dette vil stille sig til det, er det jo soleklart, at det ikke kan nytte at ville tillægge det nogen særegen stor Betydning, om Forslaget nu gaaer over til 2den Behandling; det er tværtimod under disse Omstændigheder af overordentlig ringe Betydning.

J. A. Hansen: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at det ikke er mig, der har bragt Spørgsmaalet frem om, hvad Betydning Beslutningen her i dette Tilfælde har. Det er den ærede Minister, der har bragt Spørgsmaalet frem (Kirke- og Underviisningsministeren: Nei!), og han har meget vidtløftig drøftet og fremsat sin Mening om, hvad der vilde ligge deri. Jeg svarer simpelthen: jeg lader Regjeringen lægge saa megen og saa liden Vægt den vil i Afstemningen, jeg stemmer for Overgangen til 2den Behandling; Andet og Mere siger jeg ikke.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg skal kun udtale, og det vil i ethvert Fald sees i Rigsdagstidenden, at mine Bemærkninger vare Svar paa Uttringer fra Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther).

Mathiasen: Saavidt min Kundskab strækker sig, er den almindelige Stemning i Jylland stærkt for en Langdebane fremfor en Sværbane, og det har en saadan Vægt for mig, at jeg agter at stemme for Sagen og tilraader det ærede Thing ligeledes at stemme derved.

S. Jørgensen: Det er med Hensyn til en Uttring, der er fremkommen, at der aldeles ingen Forandring skulde være foregaaet i Folkestemningen i Jylland med Hensyn til den omhandlede Jernbane, at jeg skal tillade mig at udtale nogle Ord. Denne Betragtning kan

jeg ikke tiltræde. Jeg troer, at der er foregaaet ikke saa ganske lidt Forandring i saa Henseende. Hvad mig selv personligt angaaer, da har jeg været blandt deres Tal, der dengang, Loven af 1857 her forelaae til Behandling, stemte for den, og jeg agter nu idag at stemme for det Forslag, der er indbragt af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Jeg gjør dette, fordi jeg nu har en anden Overbeviisning, end jeg dengang havde, og jeg skulde tage meget feil, om det ikke er gaaet mange Andre ligesaadan. Man blev dengang stærkt paavirket af de mange tildeels kunstige Fremstillinger, der blev fremsatte for at faae Loven sat igjennem, og jeg hørte til deres Tal, som lod mig rive stærkere med af Strømmen, end jeg burde have gjort; men har jeg begaaet en Feil dengang, saa troer jeg, at det vilde være en større Feil, hvis jeg nu af Hensyn til, at jeg dengang stemte saaledes, skulde idag stemme for Noget, der i Grunden var imod min Overbeviisning. Det er forøvrigt omtalt, at hvis man skulde gaae saaledes frem, vilde det have en lammende og svækkende Indflydelse, deels paa Folkethinget og deels paa Regjeringen. Denne Betragtning kan jeg ikke tiltræde; dersom Noget skulde have en lammende og svækkende Indflydelse paa Rigsdagen og Regjeringen, da vilde det vistnok være at fortsætte med en Lovs Udøvelse, som i sig selv var uhenftigmæssig og til Overskud havde den almindelige Folkestemning imod sig. Jeg skal derfor, som sagt, stemme for dette Forslag.

Klein: Jeg stemte for denne Sags Afviisning, fordi det efter min Overbeviisning var rigtigt, om denne Discussion slet ikke var begyndt. Efterat imidlertid Forhandlingerne ere begyndte, maa jeg ansee det for rigtigt ikke at standse dem paa det første Stadium, og det saameget mere som Forslagsstilleren tildeels har begrundet Lovforslagets Indbringelse derpaa, at det nuværende Folkething tæller over Halvdelen nye Medlemmer, og det, naar denne Sags Behandling engang er begyndt, vel kunde ansees ønskeligt, at de nye Medlemmer kunne faae videre Leilighed til at udtale sig om Sagen, hvis de derul maatte finde Opfordring, eller til at blive belærte ved den